

et vel maxime medicis jure considerabilia, cur medicamentis copiosis aliquis utatur, et iis sine emolumento, & pro damno & detrimento aegrotantis magis quam pro salute (§. 48.)? nisi quis apparere magis quam esse medicus velit, quippe qui multorum medicamentorum, et ex pluribus pulcherime compositorum, pretiique magni, et a longinquis adductorum notitiam habet, atque taliter vulgo placere velit; cujus vel maxime officium est prodesse, neutiquam vero crebris medicamentis obesse.

§. 50. Enimvero cum quis quasi ex humanitate et benevolentia graviter aegrotantem & a morbo jam convictum medicamentis nimis consolari velit, emolumentum quidem nullum, at vero detrimentum illi infert, morbum augens vel mortem accelerans (§. 28.). Cum enim impossibile ei sit medicamentis bonis atque utilibus morbi causam ut par est attingere propter languentis debilitatem (§. 39.); pro sopiendis autem malis, atque pro indolentia, vel et pro corroboratione et refectione, remedium revera ei inutile adferens; si potentia quaedam in corpore supersit, quae morbi violentiae resistere queat,